„Gazeta Lwowska“ [dzienn]ikiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 108. Sobota 9. Maja 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 9. maja. Izba deputowanych Rady państwa uchwaliła projekt ustawy o wolności adwokatury do paragrafu 21. Przy paragrafie 3. przyjęto poprawkę Kaisera przyzwalającą na przypuszczenie do egzaminu adwokackiego po czteroletniej praktyce miasto siedmioletniej.

Peszt, 8. maja. Dziś w południe odbyła się u prezydenta rady ministrów konferencya dla narady nad projektem ustawy wojskowej przedłożonym Izbie deputowanych. W konferencyi brali udział Klapka, Perczel i Ivanka.

Paryż, 8. maja. „Constitutionnel“ powiada że pogłoski o kwestyi mogunckiej są bezzasadne.

Washington, 7. maja. Dnia 12. b. m. nastąpi wydanie wyroku na Johnsona.

Część nieurzędowa.

Dnia 6. maja odbyło się 102 posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. pp. panowie ministrowie: ks. Auersperg, Plener, Dr. Giskra, Dr. Herbst, Dr. Brestel i Dr. Berger.

Po odczytaniu protokołu poprzedzającego posiedzenia przedłożył Jego Excel. minister handlu projekt rządowy względem uregulowania taryfy kolei żelaznych, który to projekt ustawy w dłuższej mowie motywował.

Następnie polecał Jego Excel. minister Giskra przedłożoną na poprzedzającem posiedzeniu ustawę względem wyborów bezpośrednich do rady państwa izbie. Ustawa ta na wniosek deput. Dr. Zaillnera przydzieloną została komisyi konstytucyjnej.

Dalej na wniosek komisyi, której referentem deput. Leeder, przyjęto wszystkie poprawki, poczynione przez izbę panów w ustawie względem wydatków na szupaśników bez debaty.

Nakoniec przystąpiono do debaty specyalnej nad monopolem od soli.

§. 1. przyjęto bez debaty. Nad §. 2. wywiązała się dłuższa dyskusya, ale pomimo kilku wniosków do poprawek stawianych przez różnych deputowanych, przyjęto i ten paragraf podług wniosku komisyi. §§. 3.—5. przyjęto bez debaty. Tak więc cała ta ustawa podług projektu komisyi, który swojego czasu ogłosiliśmy w naszej gazecie, została przez izbę przyjętą wraz z tytułem i wstępem. Rezolucya Piotra Grossa, postawiono na poprzedzającem posiedzeniu otrzymała znaczną większość.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2½. Przyszłe posiedzenie d. 27. b. m. z następującym porządkiem: Pierwsze czytanie wniesionego dzisiaj przedłożenia rządowego, ustne sprawozdanie komisyi do wynagrodzenia szkód wojennych o kilku petycyach, sprawozdanie komisyi o wolnem wykonywaniu adwokatury.

Komisya polityczna izby panów Rady państwa, której przekazano do obrady przygotowawczej projekt ustawy względem urządzenia władz polityczno administracyjnych, uznał w zupełności wszystkie te zdania któremi rząd kierował się przy ułożeniu powyższego projektu ustawy, i postawił wniosek przyjęcia bez zmiany tego projektu wraz z dołączonym do niego dodatkiem według uchwały izby deputowanych.

Ad 3. Ale do etatu osób i pensyi komisya proponuje zmianę, aby pensye radców namiestnictwa II. klasy podwyższone zostały o 200 złr. zatem aby wynosiły 2200 i 2700 złr.

Jeżeli bowiem w ogólności komisya widziała z ubolewaniem, że ze względu na finansowe położenie państwa wszelką oszczędność poczytywać musiano za konieczny obowiązek, a przez to mężów którzy osiwieli w służbie, pozbawiono wskutek zniesienia dotychczasowych kategoryi pensyi w sumie 3000 złr., wygodniejszego utrzymania, uznała za słuszne aby radcy namiestnictwa II. klasy przynajmniej porównani zostali co do pensyi z radcami sądów wyższych i nadradcami finansowymi.

Sprawozdanie komisyi politycznej izby panów względem uchwał izby deputowanych o reformie żandarmeryi nie radzi izbie zapuszczać się w uwagi i wyrażać życzenia które mogłyby przesądzać uchwały przy konstytucyjnem załatwieniu odnośnego projektu ustawy.

Po ścisłej debacie komisya polityczna zgodziła się, że izba panów powinna ograniczyć się na wezwaniu rządu, aby jak najspieszniej wniósł projekt ustawy względem wspomnionej reformy i aby przy tej sposobności wyrażono przypuszczenie, że żandarmerya zatrzyma nadal swój wojskowy charakter.

Referentem do obu tych projektów będzie książę Jabłonowski.

Zresztą proponowano dodać do wszystkich tych ustaw formułę ważne dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Staroliberalne dzienniki pruskie ganią stanowisko, które narodowo-liberalne stronnictwo w parlamencie cłowym zajęło. Tak np. pisze „Schles. Ztg.“: Stronnicy partyi narodowo-liberalnej popełniają błąd, sądząc, że stojące im w drodze przeszkody przezwyciężą swoją gorliwością. Są oni na to za słabi i narażają się na porażkę, która może na długo przynieść wielki uszczerbek ich powadze. Zezwolenie przeciw woli na debatę nad adresem zaledwie może doprowadzić do innego rezultatu, a że wolno-konserwatywni teraz więcej z tego są zadowoleni, to jest to skutkiem tego, ponieważ z głosowania piątkowego nabyli przekonania, że właśnie to, do czego narodowo-liberalni przez adres dążą, nie będzie osiągnięte. Podług depeszy „Dr. J.“ miało stronnictwo południowo-niemieckie postanowić, jeżeliby się zgodzono na adres założyć protest przeciwko kompetencyi parlamentu cłowego i opuścić salę, ale nie składać mandatu. Tak ogólne zaprzeczenie kompetencyi trudnoby było umotywować, bo tem samem prawem możnaby odmówić kompetencyi Królowi do otworzenia posiedzeń parlamentu cłowego mową tronową, która jakkolwiek była bardzo oględną, toż przecie nie traktowała jedynie o tych rzeczach, o których marzył pan Varnbüler. Ale południowe Niemcy będą musieli być traktowani z względnością, a ponieważ narodowo-liberalni tę dyferencyę, która ich oddziela od partykularystycznie usposobionych członków parlamentu cłowego, o ile możności rozszerzyli, więc przypada obowiązek połączenia rozprzęgających się żywiołów stronnictwu konserwatywnemu, które zapewnie nie zaniedba tej sposobności do pomnożenia swojego wpływu.

„La France“ przeciw zachciankom politycznym berlińskiego parlamentu celnego, powoduje „Nat. Ztg.“ do następującej równie energicznej odpowiedzi: Jeźli kwestya adresowa wywołuje ze strony paryskiej prasy urzędowej rozmaite usiłowania zastraszenia nas, toć właśnie świadczy to o konieczności podtrzymania z naszej strony przedłożonego projektu adresowego. Sąsiedzi nasi z góry naturalnie przekonanymi byli, że pierwszy parlament z całych zebrany Niemiec rozpocznie swą działalność manifestacyą narodową; jakiekolwiek bowiem mieliby wyobrażenie o naszej flegmatyczności, nie jest ono tak przesadzonem, aby sądzili, iż charakter nasz odrębny spowoduje nas do milczenia w chwili tak ważnej i doniosłej. Nie pozostałoby im zatem nic innego do myślenia, jak że tylko obawa przed nimi pozbawiła nas mowy. Gdyby przecież sam wrzask podniesiony przez „La France“ wystarczył do zamknięcia nam ust, w takim razie nadspodziewana ta małoduszność tak dalece bez wątpienia ośmieliłaby chauwinizm francuski, iż nie byłoby dla nas podobieństwem nadal utrzymać go w szrankach przyzwoitych. Gdyby 40 milionowy naród sam skazywał się na milczenie dlatego jedynie, by oszczędzić sąsiedniemu bynajmniej nie potężniejszemu narodowi nerwowych ataków, toć umiarkowanie takie byłoby wprawdzie niewidzianym dotąd w dziejach przykładem, ale zarazem posunięcie tego przymiotu do granic tak przesadzonych zakwestyonowałoby w ogóle powołanie naszego narodu a najmniejszego, jak mniemamy, nie zjednałoby nam u wzruszonych Francuzów podziwienia. Nie możemy stać spokojnie na jednem miejscu, ale albo naprzód kroczyć, albo cofać się musimy.“

„Constitutionnel“ wydrwiwa tych nowiniarzy, którzy z wycieczki Cesarza do Orleanu wyprowadzają wnioski o wojennem usposobieniu monarchy francuskiego. „Czarnych chmur nie ma — powiada tenże dziennik, a czarnych plam na horyzoncie politycznym nigdy nie brakowało. Jakkolwiek sytuacya obecna nie jest tego rodzaju, żeby mogło niezwłocznie nastąpić rozbrojenie, toć jednak nie ma najmniejszych powodów do obawy wojny. Żadno z wielkich mocarstw europejskich nie życzy sobie wojny, a Francyę i Prusy trudno porównywać z kilkoma młodymi awanturnikami, którym o nic więcej nie chodzi jak tylko o to, aby się pobić. Nawet armia francuska nie pała bynajmniej żądzą wojny, dziecko swojego czasu podziela ona najzupełniej usposobienie obywatelskie całej Francyi. Cesarz zaś dał dowody, że pojmuje potrzeby cywilizacyi opartej na pokoju. Będzie on umiał połączyć w swojej polityce wymagania waleczności francuskiej z wymaganiami francuskiego rozumu.

Odnośnie do odpowiedzi, którą dał rząd austryacki na protesta gabinetu rumuńskiego w kwestyi żydowskiej, powiada „La Presse“ że ze strony austryackiej dano jedyną możliwą i godziwą odpowiedź.

„France“ podaje bliższe szczegóły o audyencyi Juliusza Favre'u Cesarza, któremu dnia 3. b. m. jako nowo obrany członek akademii przez panów Remusat, de Sacy i Villemain był przedstawiony. Cesarz wyraził panu Favre swoje ubolewanie z powodu śmierci poprzednika jego Cousin. „Sir — odpowiedział na to Favre — na szczęście tacy ludzie jak Cousin nie umierają zupełnie nauka filozoficzna, z którą się łączy imię Cousina, pozostanie na zawsze.“ „To słusznie — odparł Cesarz — a ta nauka jest zaszczytem Francyi.“

Florenckie dzienniki i korespondencye z Florencyi rozpisują się szczegółowo o nadzwyczajnie okazałych uroczystościach, jakie zarządzono na przyjęcie nowo zaślubionej pary książęcej, i podnoszą przytem, że pruski następca tronu doznał wielkiego odszczególnienia. Dzienniki opozycyjne ganią rozrzutność, w jaką przy tej sposobności popadł dom królewski, znany dotąd z oszczędności, co tem jaskrawiej bije w oczy obok opłakanego stanu finansów państwa i nędzy panującej w wielu prowincyach włoskich. Z wielkiem też oburzeniem powstają patryoci włoscy na „niesprawiedliwe rozdanie“ nowego orderu włoskiej korony; poczytują to za wielką niesłuszność, że pominięto Garibaldczyków i wielu innych, którzy walczyli i cierpieli za wolność Włoch, podczas gdy mniej zasłużonych zaszczycono tą nowo kreowaną dekoracyą. Crispi, Miceli i ich stronnicy nie przyjęli udzielonego im orderu. W Rzymie toleruje rząd tych, którzy zwiedzali uroczystości florenckie i zezwolił nawet na wystawienie po sklepach

fotografii królewicza Humberta i jego nowo zaślubionej małżonki.

Urzędowa gazeta florencka donosi, że Król z własnego popędu dziesięciu arcybiskupów, biskupów i misyonarzów, którzy częścią in partibus infidelium, częścią w Ameryce i w Indyach wschodnich pełnią swoją apostolską misyę, ozdobił komandorskim lub kawalerskim krzyżem nowego włoskiego orderu korony, a to w tym zamiarze, „aby tym dobrze zasłużonym około krzewienia cywilizacyi i wiary misyonarzom w sposób publiczny okazać swoją życzliwość i przekonać ich, że pomimo rozproszenia po najodleglejszych stronach świata, są oni zawsze zachowani w pamięci Króla i ojczyzny.“

„G. di Venezia“ pisze, że stronnictwo rewolucyjne nie dozwoliło przejść bez zwyczajnych swoich manifestacyi i manewrów i ostatniej uroczystości spowodowanej zaślubinami ks. Humberta. Rozpowszechniono odezwy komitetu rewolucyjnego, wzywające do obalenia istniejącego porządku zwyczajnemi napuszystemi frazesami. Odezwy pozostały bez skutku i ludność nie dała się uwieść do żadnej demonstracyi ulicznej.

Nowe ministerstwo hiszpańskie rozpoczęło swoje czynności procesem prasowym, ażeby odpowiedzieć postawionemu przez Gonzaleza Bravo programowi i dotrzymać przyrzeczenia postępowaniu dalej wskazaną przez Narvaeza drogę. „El Pabellon Nazional“ jeden z organów stronnictwa umiarkowanego, został skazany na grzywnę 4000 realów, a to za to, że nową listę ministrów prędzej ogłosił, nim ona izbom została przedłożoną. Dziennik unii liberalnej „Diario Espanol“ zamieściła w dzień pogrzebu marszałka Narvaez nader charakterystyczne oświadczenie, że odtąd nie będzie ogłaszać żadnych własnych artykułów, i aby nie narażać na szwank swojej egzystencyi pod nowym gabinetem ograniczy się tylko do przedrukowania artykułów innych dzienników. Marszałek Pezuela, obejmując swój nowy urząd jenerał kapitana Madrytu, miał przemowę do oficerów, która wywołała wiele komentarzów. Powiedział on między innemi, że pierwszym obowiązkiem żołnierza jest bronić kraju, a ponieważ Królowa kraj personifikuje, więc dla tego należy się jej ślepe posłuszeństwo. Znaczy to, że gdyby jutro chciano obalić rząd konstytucyjny, to żołnierze pomimo przysięgi na konstytucyę powinni się dać użyć za narzędzie do restauracyi absolutyzmu. Taka jest teorya tego męża, którego uważają za ewentualnego spadkobiercę Narvaeza. Powiedział Pezuela także, że lepiej jest być prostym kapitanem w wojsku francuskim, gdyż to wojsko jest armią karną, niż marszałkiem w wojsku hiszpańskiem, które każdej chwili podnosi rewolucye i sprzyniewierza się.

Cichaczem bez hałasu odbyła się w Czarnogórze szczególniejszego rodzaju pokojowa rewolucya. Dotąd nie spostrzegano w Czarnogórze żadnego śladu organizacyi państwowej. Książę jako patryarcha naczelnik ludu był najwyższym administratorem, sędzią, wodzem, słowem wszystkiem. Dnia 10. kwietnia zwołał książę Mikołaj niby konstytuantę, której polecił stworzyć urządzenie administracyjne i określić wyraźniej stanowisko książęcia w obec kraju. Po gorącej przemowie młodego Mikołaja I. ukonstytuowało się zgromadzenie pod gołem niebem i rozpoczęło swoje roboty, których rezultat jest następujący: Kasa państwa powierzona będzie odtąd osobnemu wydziałowi, od którego tak sam książę jak i wszyscy urzędnicy państwa otrzymywać będą pensye. Dotąd nie było w Czarnogórze różnicy pomiędzy prywatną kasą książęcą, a kasą krajową. Listą cywilną panującego ma tenże wydział ułożyć. Administracya kościelna przechodzi zupełnie w ręce metropolity, który także na szkoły będzie wywierał pewny wpływ. Co wywołało tę zmianę nie wiadomo z pewnością, ale zapewne były ważne do tego powody.

Ostatnie wiadomości o procesie Johnsona możemy uzupełnić następującemi doniesieniami z Washingtonu, które sięgają po dzień 23. kwietnia: W sądzie senatu rozpoczął obronę oskarzenia prokuratorów przeciw prezydentowi Boutwell. Nazwał on ustawę o obsadzeniu urzędów zupełnie zgodną z konstytucyą. Prezydent jest obowiązany wyjednać znaczenie w użyciu praktycznem uchwałom kongresu, ale nie ma prawa kwestyonować tychże. Jego twierdzenie, że chciał przez to sprowadzić tylko sądowe rozstrzygnienie co do ważności tejże ustawy jest tylko pozorem. Jego istotnym zamiarem było, uzyskać despotyczną kontrolę nad urzędami państwa w celach zgubnych, któreby interesom rewolucyi odpowiedziały. Ta okoliczność, że w swoich czynnościach popierany był przez gabinet, nie uprawnia prezydenta do naruszania ustaw państwa.

Kronika.

(Nabożeństwo dziękczynne.) Z powodu szczęśliwego rozwiązania Najjaśn. Pani odprawione zostały uroczyste nabożeństwa dziękczynne w gr. kat. cerkwiach parafialnych w Rawie i Czortkowie z podobną uroczystością i równie licznym udziałem jak w innych miejscach, któreśmy dawniej wymienili.

— P. Rudolf Günsberg, Dr. filozofii, adjunkt chemii i profesor technologii chemicznej. czł. Tow. gal. gospodarskiego, delegat gminy miasta Lzowa na wystawę paryską w 1867 r., wydał we Lwowie książkę pod tytułem: „Szkoły techniczne“, myśl odpowiedniego urządzenia szkół technicznych. Pracę tę dłuższą, bo 150 przeszło stronnic drobnym drukiem zawierającą i gruntownie obrobioną, zgoła o fachowych uzdolnieniu świadczącą, autor ułożył jako sprawozdanie do rady miasta Lwowa.

(Cena Skorowidza.) Skorowidz wszystkich miejscowości w Galicyi o którego wyjściu wspomnieliśmy w Nr. 106 naszej Gazety sprzedaje się po 2 złr. za egzemplarz, a nie po 2 złr. 50 c. jak to pierwotnie donieśliśmy.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Pobicie ojca. Piotr Sidorko, syn właściciela gruntu z Dworzec, 33 lat, stanu wolnego, obrz. gr. k., już karany za pobicie, który ojcu swemu i bratu kilka razy groził, że ich spali i pozabija, a swego ojca, matkę i szwagrowę bił, a nakoniec zranił ojca łopatą w głową ciężko, a w rękę lekko, skazany został na rozprawie ostatecznej w dn. 5. b. m. zgodnie z wnioskiem prok. państwa na 15 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu i przyjął wyrok. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. państwa p. Budzynowski).

(Dr. Alexander Zawadzki †.) Dnia 6. b. m. o godzinie 2giej po północy umarł w Bernie Dr. Alexander Zawadzki wysłużony profesor uniwersytetu lwowskiego i szkoły wyższej realnej w Bernie, członek wielu towarzystw naukowych w kraju i za granicą.

(Ucieczka z więzienia.) Donoszą nam z Skałatu, że uwięziony tamże jako poszlakowany o morderstwo z rabunkiem Mojżesz Aszkenazy v. Fonic, v. Sylwester Krzyżanowski z Starego Konstantynowa w Rosyi, handlarz koni, 35 lat liczący, umknął dnia 4. b. m. w nocy przebiwszy mur aresztu. Jest on średniego wzrostu, silnej budowy. Na prawem oku ma nieznaczną skazę, prawdopodobnie od lekkiego okłucia.

(Zakład pijacki.) Andrzej Gułka z Uciszkowa, w pow. złoczowskim, założył się, że wypije duszkiem pół miary wódki. Rzeczywiście wychylił zaraz umówioną ilość gorzałki, w skutek czego następnego dnia, t. j. 30. z. m. umarł.

(Pożary.) W powiecie złoczowskim były pożary: Dnia 17go z. m. w Płuchowie (stajnia wartości 100 złr.; przyczyna pożaru niewiadoma). Dnia 21go w Zarwanicy (3 zagrody włościańskie, szkoda wynosi 1000 złr.; ogień miał być podłożony) i w Rozhodowie (4 zagrody włościańskie, przyczyna niewiadoma; szkoda wynosi 2000 złr.). Dnia 26go z. m. w Uściu biskupim, w pow. borszczowskim, spaliły się 2 zagrody włościańskie z zapasami i 2 stodoły gr. kat. proboszcza, szkoda wynosi 4000 złr.; ogień był podłożony i sprawcę ujęto. Dnia 27go z. m. w Łozowie, w pow. tarnopolskim, 3 zagrody włościańskie, jak się zdaje, przez podpalenie; szkoda wynosi 570 złr. Dnia 28go z. m. w nocy w Oleśnie, w pow. dąbrowskim, śpichlerz dworski i stodoła, przyczyna niewiadoma; szkoda wynosi 2600 złr. Dnia 29go z. m. w nocy w Bieńczycach, w pow. krakowskim, 2 domy włościańskie i 5 stodół, ogień miał być podłożony; tegoż dnia w Ilniku, w pow. Turka, dom włościański i stajnia, nieco zboża i 3 owce, szkoda wynosi 150 złr.; przyczyna niewiadoma. Dnia 2go b. m. w Czerniawie, w pow. mościckim, 3 zagrody włościańskie, przyczyna niewiadoma; tegoż dnia w Ostrowie, w pow. lwowskim, stodoła wartości 80 złr.; przyczyna niewiadoma. Dnia 4go b. m. w Zaszkowicach, w pow. grodeckim, 28 zagród włościańskich, przyczyna niewiadoma; szkoda wynosi około 10.000 złr. Dnia 5go b. m. w Starych Brodach pod Brodami, dach na domu i szopa skutkiem nieostrożności; szkoda wynosi 200 złr.

— Z Tyńca d. 5. maja donoszą do „Czasu“. Na dniu 4. t. m. około godziny 9. wieczorem piorun uderzył w kościoł w Tyńcu, uderzywszy w szczyt wieży prawej, zniszczył na tejże krzyż żelazny, i kawałek dachu z tejże wieży zerwawszy, spuścił się po murze, na którym przez odłamy cegieł szkody powyrządzał; doszedłszy po nad główne drzwi kościoła, pogruchotał nad temi tablice marmurowe z napisem, krzyż tamże umocowany pogiął, gzymsy i futryny z ciosowego kamienia ze wszystkiem potłukł, jako też i próg marmurowy w drobne kawałki potrzaskał, a ztamtąd dostawszy się do wnętrza kościoła także i w posadzce marmurowej znaczne szkody poczynił.

Jest to kościół, czyli raczej klasztor, OO. Benedyktynów pierwiastkowo będący, który już po raz trzeci doznaje tej klęski, bo, jak wiadomo w r. 1831 w skutek piorunu pogorzał cały klasztor, i zaledwo kościół sam wewnątrz ocalony został; od którego to czasu jednak ten kościół w opłakanym znajduje się stanie. Wielka szkoda, jest to bowiem jedna z największych pamiątek dla naszego kraju; niezaprzeczenie był to pierwszy klasztor w Polsce od czasu wprowadzenia religii chrześciańskiej, a niestety grozi tenże kościół upadkiem, jeżeli się odpowiednie strony czyli właściwiej powiedzieć nikt naprawą tegoż nie zajmie.

Lwów, 9. maja.

(Teatr.) Chociaż niniejsze sprawozdanie nasze obejmuje aż dziesięciodniowy przeciąg czasu, nie ma właściwie o czem zdawać sprawy, gdyż wszystkie prawie dawane w tym czasie przedstawienia były tylko echem znanych już komedyek lub operetek. Jeden tylko zachodził wyjątek — i to bardzo maleńki, a była nim przedstawiona w zeszłym tygodniu po raz pierwszy, wczoraj zaś powtórzona komedya jednoaktowa p. Wład. hr. Koziebrodzkiego: „Zawierucha“; i jej też pierwsze tu poświęcamy słowo.

Pióro to — jak się nie mylimy — pojawiło się dopiero od niedawna po raz drugi na arenie naszego piśmiennictwa dramatycznego, ale już te pierwsze próby wypadły tak świetnie, że zaprawdę może scena nasza pochlubić się śmiało takim nabytkiem. P. Koziebrodzki dał się poznać odrazu jako talent niepospolity, i podobno nie przesadzimy wcale, stawiając go najwyżej od wszystkich innych, które w najnowszych czasach zaczęły próbować sił swoich na tem polu. Pierwszem dziełem tego autora, przedstawianem już dwukrotnie na naszej scenie, jest dramat czteroaktowy: „Po śliskiej drodze“, który mimo wszelkie usterki i słabości, jakim podlegają zwykle pierwsze poloty każdego talentu, obudził powszechne zajęcie tak pięknością pomysłu, jako też wielką znajomością świata i sztuki; i już po pierwszem przedstawieniu tego dramatu wróżyła krytyka jednogłośnie znakomity rozwój temu talentowi. I spodziewamy się, że wróżba ta nie będzie mylną. Przynajmniej utwierdza nas w tej nadziei druga — aczkolwiek drobniejsza, ale zato równie zręcznie obmyślona, a lepiej jeszcze wykończona praca dramatyczna tego autora, którą poznaliśmy teraz pod tytułem „Zawieruchy“. Jest to obrazek tak pojedyńczy — ale przytem tak naturalny i piękny, że od początku do końca więzi przez cały czas uwagę słuchacza bardzo miłem zajęciem, z którem prawdziwie aż żal się rozstawać po spuszczeniu zasłony. Komedyjka ta pełna życia i ciepła serdecznego, ma zdaniem naszem wiele podobieństwa do owych pięknych sylwetkowych prac scenicznych, które tak po mistrzowsku kreśliło pióro Korzeniowskiego, i które na zawsze pozostaną ozdobą naszej literatury dramatycznej. Czy młody autor zamyśla dalej iść w tym kierunku, nie wiemy, ale to pewna, że sądząc po dotychczasowych pracach jego znalazłby w nim nieodżałowany nasz Korzeniowski bardzo godnego następcę. Gra artystów odpowiadała w ogóle wesołemu charakterowi obrazka; szczególnie p. Szymańsk był niezrównanym w roli poczciwego trzpiota; natomiast p. Kwiećńskiemu życzylibyśmy więcej życia, a cokolwiek mniej traicznej sentymentalności, która nie da się pogodzić z lekkim nastrojem całej komedyi.

Mieliśmy też w zeszłym tygodniu benefisowe przedstawienie pana Wilkoszewskiego, ale nie uraczył nas przytem p. beneficyant żadną osobliwością, chyba nazwalibyśmy nią przedstawienie znanej komedyi: „Fortepian Berty“ po francusku, co jednak zasługiwałoby zdaniem naszym raczej na nazwę donkiszoteryi, która ani beneficyantowi korzyści, ani scenie sławy nieprzyniosła. Artyście takiemu, jak p. Wilkoszewski, nieprzystało zaprawdę podobnemi experymentami polować na sympatyę publiczności, która nieskąpiła dotąd nigdy uznania swego jego talentowi i zasłudze na scenie.

Nakoniec wspomnieć tu jeszcze musimy o niedzielnem przedstawieniu na uczczenie rocznicy 3go maja. Dyrekcya wybrała na ten wieczór komedyę Fredry: „Geldhab“ i z znaną operetką narodową: „Kościuszko nad Sekwaną“ z dodaniem kilku obrazów będących apoteozą Kościuszki, a kapelmistrz sceny polskiej, p. K. Hössly skomponował na tę uroczystość piękną uwerturę osnutą na temacie „Marszu Dąbrowskiego“, którą publiczność przyjęła z grzmiącemi oklaskami. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9. maja. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 5 złr. 80 c., żyta (79 ℔) 4 złr. 2 c. jęczmienia (70 ℔) 3 złr. 9 c., owsa (50 ℔) 2 złr. 1 c., hreczki 3 złr. 47 c., grochu 4 złr. 40 c., soczewicy 4 złr. 40 c., ziemniaków 1 złr. 95 c.; cetnar siana 1 złr. 22 c., słomy okłociastej 67 c., słomy na paszę 53 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 49 c., sosnowego 8 złr. 15 c. w. a.

Lwów, 8. maja. *(Ceny mięsa wołowego.)* Z tutejszych przemysłowców profesyi rzeźnickiej następujący podali na bieżący miesiąc najniższe ceny 1 ℔ mięsa wołowego: *a)* dla ludności chrześciańskiej: Berisz Szrenzel (l. 31 m.) od 19 do 29 c., Izaak Steppler (l. $575\frac{3}{4}$) od 20 do 26 c., Dawid Majer Blasberg (l. $738\frac{1}{4}$) od 20 do 28 c., Berl Pordes (l. 345 m.) od 20 do 26 c., Antoni Szeterlak (l. $738\frac{1}{4}$) od 21 do 27 c., Piotr Hałakowski (l. $439\frac{1}{4}$) od 18 do 28 c., Wolf Hass (l. $450\frac{1}{4}$) od 20 do 28 c., Berisch Schrenzel (l. 18 m.) od 19 do 29 c., Mojżesz Pordes (l. $124\frac{1}{4}$.) od 19 do 26 c., Jan Żelichowski (l. 113 m.) od 20 do 27 c., Malke Schweizer (l. $738\frac{1}{4}$) od 20 do 27 c., Józef Nawratil (l. 85 m.) od 20 do 28 c., Fabian Hendel (l. 112 m.) od 19 do 28 c.; *b)* dla ludności izraelickiej: wszystkie gatunki mięsa po tej samej cenie: Srul Majer Luft (l. $1\frac{3}{4}$) 24 c., Fiszel Luft (l. $1\frac{3}{4}$) 24 c., Fiszel Stark (l. $431\frac{3}{4}$) 24 c., Wolf

Hass (l. 230 m.) 23 c., Izaak Pordes (l. 580$^3/_4$) 24 c., Izaak Flachs (l. 32$^3/_4$) 24 c., Chane Rachel Fischer (l. 516$^3/_4$) 22 c., Simche Krach (l. 201 m.) 24 c. Sara Tetteles (l. 114$^3/_4$) 26 c., Berl Pordes (l. 430$^2/_4$) 23 cent.

W drugiej połowie kwietnia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Sokal		Belz		Kamionka		Busk		Radziechów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	50	6	.	6	.	5	50	4	25
„ żyta	3	75	4	.	3	83	3	75	3	50
„ jęczmienia . .	3	.	3	17	3	.	2	80	2	60
„ owsa	1	80	1	57	1	80	1	70	1	55
„ hreczki	3	20	.	.	3	.	3	40	2	60
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	50	.	.	1	50	1	40	1	20
Cetnar siana	2	30	.	.	1	.	1	50	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	30	.	.	4	.	6	.	2	40
„ „ miękkiego	.	.	.	.	3	80	5	.	1	60
Funt mięsa wołowego	.	14	.	.	.	13	.	14	.	12
Mas okowity . . .	.	60	.	.	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Paryż, 7. maja. „Memorial diplomatique" zaprzeczając doniesieniom dzienników niemieckich, jakoby Francya zajmowała się obecnie kwestyą mogunecką, oświadcza za rzecz pewną że Francya nie ma powodu zajmować się szczególniej tą kwestyą i że w tym względzie nie wymieniono z Prusami żadnej korespondencyi.

Dziennik ten zaprzecza także jakoby Francya żądała od Prus zobowiązania aby stawiły opór wszelkim usiłowaniom dążącym do rozszerzenia kompetencyi parlamentu celnego.

„Epoque" zapewnia że dwie fregaty otrzymały rozkaz przygotować się w podróż do Tunis.

Tenże dziennik donosi że mocarstwa zażądały aby izraelitom rumuńskim wynagrodzono szkody. „Epoque" twierdzi że żądanie to będzie poparte energicznie.

Paryż, 7. maja. Mylną jest wiadomość że miano posłać do Tunis dwie fregaty francuzkie. Odnośna sprawa jest już na drodze załatwienia.

Przybył tu hr. Stackelberg.

Autran i Claude Bernard wybrani zostali na członków akademii.

Cormenin umarł.

„France" zaprzecza że żołnierze i oficerowie hanowerscy, którzy emigrowali do Francyi, zostaną posłani do Algieryi i wcieleni do legii cudzoziemskiej.

Ateny, 2. maja. Zanosi się na bardzo dobre urodzaje. Z Krety nie ma ważniejszych doniesień.

Konstantynopol, 2. maja. J. C. M. arcyksiężęta austryaccy puścili się w podróż lądem do Varny a ztąd Dunajem. Arcyksiężna Marya robiła wycieczkę do Brussy. Nowy minister wojny Namik basza ma w najbliższym czasie odbyć przegląd garnizonów w Bołgaryi, Bosnii i na granicy greckiej. Przytrzymano trzech fałszerzy monety austryackiej.

Smyrna, 2. maja. Książęta Modeny i Parmy odjechali ztąd wczoraj do Alexandryi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. maja.

Hotel George: PP. Jabłonowski Antoni, z Rawy. — Br. Gostkowski Ant., z Czyżowic — Lasser Noel, oficer ang., z Żółkwi. — Niezabitowski Lubin, z Zameczka. — Trzecieski Tytus, z Polanki.

Hotel europejski: Hann Jan, jenerał-major, z Podola. — Czerwiński Jan, z Ciemierzowic — Jakubowski Ludw., z Przemyśla. — Pierzchała Ignacy, z Uszkowic

Hotel Langa: Pokorny Alojzy, c. k. major, z Hruszowa. Hirnschal Jan, c. k. porucznik, ze Stryja. — Dr. Chamaides Zygmunt, adw., z Przemyśla.

Hotel angielski: Dr. Antoniewicz Mik., adw. z Drohobyczy. — Skwarczyński Paweł, ze Stanisławowa. — Zadurowicz Ludwik, z Petrylowa. — Skowroński Jan, z Kołomyi.

Pod Nr. 458$^1/_4$: Zeschik Józef, c. k. przeł. powiatowy, z Nadworny.

Hotel Krakowski: Korzeliński Seweryn, z Berezniey. — Wysocki Floryan i Kazimierz, z Hrehorowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. maja.

PP. Bernatowicz Hipolit, do Sanoka. — Ks. Czetwertyński Kalixt, do Rosyi. — Frank Ferd., do Nahaczowa. — Hudetz Wacław, do Brodek. — Melbachowski Alfred, do Oleksiniec. — Raciborski Edward, do Czortkowa. — Uleniecki Józef, do Wolicy. — Wiktor Jakób, do Suchowej Woli

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. maja 1868

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.44	+ 6.5	66.	PnW.b.sł	7
2. god. po poł.	326.38	+ 11.8	47	„ „	8
10. god. wiecz.	326.77	+ 7.4	65.	„ „	2

Odpowiedzialny redaktor Adolf Budyński

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 8. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—		—	—	201	75	202	75
Akcye kol. lwow.-czer.			—	—	172	50	173	50
„ banku hip. galic.	—		—	—	—	—	71	10
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	76	65	77	5
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . .	—	—	—	—	73	—	73	40
Banku hip. gal	—	—	—	—	81	25	81	75
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	64	20	64	45
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	99	60	99	60	99	—	99	60
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II.	—	—	—	—	88	50	89	25
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	55	5	58
Napoleondor	—	—	—	—	9	30	9	36
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	77	1	79
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58$^3/_4$	1	59$^3/_4$
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	46	9	55
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71$^1/_2$	1	72$^1/_2$
Srebro	—	—	—	—	114	50	115	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 maja 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narod z procentami od stycznia do lipca po 5%	62 75	62.90
od kwietnia do października po 5%	62 60	62.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	67 50	68.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.—	77.50
Metaliki po 5%	56 10	56 25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	173.50	174.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	172.50	173.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75 50	75.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80 90	81 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.40	89 60
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 zlr.	85 10	85 30
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

(Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

Niższej Austryi	87.—	87.50
Czech	93 —	—.—
Węgier	73 —	73.50
Galicyi	64 30	64 80
Siedmiogrodu	68 —	68.75
Bukowiny	65.25	65 75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

Banku narodowego	694.—	695 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181 40	181 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	590.—	592 —
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	127 25	127 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1834.—	1838.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	259 80	260 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	171.20	171,40
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	145 —	145.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	204 —	204 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172.50	173.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	497.—	498 —
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40%	—.—	70 —

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. } przezn. do losowania po 5%	92 70	92 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	72.—	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	82.—	83.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5$^1/_2$%	91 50	91.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zlr. m. k.	89.75	90 25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	93.75	94.25

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130 20	130.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k	93.—	93.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	141.—	143.—
Salma „ 40 „ „	33.75	34.25
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	23.75	24.25
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	13 —	13.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.75	97.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97.—	97.25
Hamburg za 100 M. B.	85.80	86.—
Londyn za 10 ft. szt.	116.25	116.40
Paryż za 100 fr.	46.10	46 15

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.55	5 55
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.30	9.30$^1/_2$
Rosyjski imperyał	9.55	9.60
Talar związkowy	1.71$^1/_2$	1.72$^1/_2$
Srebro	114 50	114.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8 maja	zlr.	kr.
5% Metaliki	56	—
„ z procentami z maja i listopada	57	—
5% pożyczka narodowa	62	65
Losy z 1860 roku	80	70
Akcye banku wiedeńskiego	692	—
„ „ kredytowego	181	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	80
Srebro	114	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	57$^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1065) **Ogłoszenie.** (1)

L. 2303. C. k. sąd obwodowy Samborski ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie sumy 440 zł. m. k. z przyn. przez Maurycego Kolischera przeciw spadkobiercom Józefa Dulskiego i Katarzynie Dulskiej wygranej przymusowa sprzedaż realności pod l. konskr. 38 st. 126. n. w Samborze pozwoloną została, i pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Do przedsięwzięcia sprzedaży wyznacza się termin 18. czerwca 1868 i na 16. lipca 1868—10tą godzinę rano, w którychto terminach sprzedaż niżej ceny szacunkowej nastąpi.

2. Gdyby w tych dwóch terminach nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, do przesłuchania interesowanych względem ułożenia zwalniających warunków wyznacza się termin na 13. sierpnia 1868 o godzinie 10tej przed południem.

3. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1084 zł. 23 kr. w. a.

4. Każden chęć kupienia mający 108 zł. w gotówce, w książeczkach kasy oszczędności, lub w publicznych obligacyach podług kursu takowych ma złożyć jako wadyum.

5. Nabywca powyższą połowę ceny kupna w 14 dniach po prawomocności aktu licytacyi, drugą zaś połowę w czternastu dniach po prawomocności dekretu kolokacyjnego ma do depozytu złożyć.

6. Po złożeniu pierwszej połowy ceny kupna nabywca może żądać wydania dekretu własności, zaintabulowania swych praw własności i oddania fizycznego posiadania nabytej realności, oraz zaś druga połowa ceny kupna na nabytej realności zaintabulowaną zostanie, i wszystkie długi takowej będą wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione.

7. Od czasu oddania fizycznego posiadania nabywca od drugiej połowy ceny kupna półrocznie z dołu 5proc. ma odpłacać.

8. Gdyby nabywca 5go lub 7go warunku niedotrzymał, na jego koszt i niebezpieczeństwo relicytacya rozpisaną zostanie i wadyum na rzecz wierzycieli tabularnych przepada.

9. Akt detaksacyi w registraturze może być przejrzanym.

O czem się spadkobierców Karola Grudzińskiego mianowicie: Wandę i Celestynę Grudzińskich na ręce opiekuna Michała Eminowicza Paulinę Czartoryską Wiktoryę Babiczową, również z życia i miejsca pobytu niewiadomych Maryannę z Grudzińskich Sokołowską, Teofilę Orzechowską, Rozalię Sokołowską, spadkobierców Stacha Grudzińskiego i spadkobierców Julii Ropuszyńskiej przez kuratora Dra. Czaderskiego i niniejszy edykt, Josla Kellhofera, c. k. namiestnictwo we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego, spadkobierców Marcina Hawrota, jako to: Jana Karolinę i Maryannę Hawrot na ręce opiekunki Julii Hawrot i Wincentego Buka przez ojca Ignacego Buka, c. k. prokuratoryę skarbu względem możliwych zaległości podatkowych — nareszcie wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała nie mogła być doręczoną, lub którymby prawa po 13. lutego 1868 zaintabulowane zostały, przez kuratora p. Dra. Witza i niniejszy edykt zawiadamia.

Sambor, dnia 17. marca 1868.

(1038) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nro. 1109-Pr. Zu besetzen sind im Bereiche der galizischen Finanz-Landes-Direction:

a) für den Dienst der indirecten Besteuerung eventuell eine Finanzbezirks-Commissärsstelle I. Classe in der VIII. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 1100 fl., — eine Finanzbezirks-Commissärsstelle II. oder III. Classe in der IX. Diätenclasse mit jährlichen 1000 fl. oder 900 fl., — eine Finanz-Concepts-Adjunctenstelle I. oder II. Classe in der X. Diätenclasse mit jährlichen 700 oder 600 fl.;

b) für den Dienst der directen Besteuerung eine Finanzbezirks-Commissärsstelle III. Classe in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 900 fl., eventuell eine Finanz-Concepts-Adjunctenstelle in der X. Diätenclasse mit jährlichen 700 fl. oder 600 fl. —

Gesuche sind unter Nachweisung der erforderlichen Befähigung, insbesondere der juridisch-politischen Studien und der abgelegten gefälls-obergerichtlichen oder ad b) auch der für Steuer-Inspectoren vorgeschriebenen Prüfung, dann der Kenntniß der Landessprachen binnen 3 Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 30. April 1868.

(1050) **E d y k t.** (1)

Nro. 1691. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż masa spadkowa ś. p. Dra. Jana Towarnickiego przez p. adwokata Dra. Rybickiego pozew wniosła pod dniem 6. grudnia 1867 do l. 6831 przeciw p. Kazimierze z Bobowskich Zakliczynie, Józefie z Zaklików Skrzyńskiej, Dorocie z Zaklików Straszewskiej, tudzież Romanowi, Władysławowi, Zdzisławowi, Edwardowi, Tadeuszowi, Kazimierzowi, Jarosławowi, Annie i Helenie Zaklikom, o zapłacenie 23.500 złr. w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich.

Ponieważ pobyt obecny p. Władysława Zakliki wiadomym nie jest, więc ustanawia się dla tegoż, równie jak i dla masy spadkowej ś. p. Edwarda Zakliki kuratorem p. adwokata Dra. Zbyszewskiego, a zastępcą kuratora p. adwokata Dra. Geislera, doręcza się rzeczony pozew z terminem do ustnej rozprawy na dzień 15. lipca 1868 o godzinie 10tej rano kuratorowi i zawiadamia się o tem p. Władysława Zaklikę z poleceniem, iżby sam, przez kuratora, lub innego obrońcę środki obronne do sądu wniósł i miejsce pobytu swego sądowi wskazał.

Rzeszów, dnia 27. marca 1868.

(1052) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 4720. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski ogłasza niniejszem, że w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego tusądowego wyroku z dnia 30. kwietnia 1860 l. 1861 na zaspokojenie wywalczonej przez spadkobierców Olimpii Ocharskiej przeciw spadkobiercom Antoniego Bogowskiego sumy 1300 złr. m. k. wraz z 4% odsetkami od 10. września 1843, kosztami sądowemi 10 złr. w. a., kosztami egzekucyjnemi 15 złr. w. a., tudzież kosztami dalszej egzekucyi w kwocie 169 złr. 15 kr. w. a. przyznanemi, publiczna sprzedaż dawniej do spadkobierców Antoniego Bogowskiego, teraz do pani Antoniny Bogowskiej, p. Erazma Bogowskiego, p. Wiktora Bilińskiego, p. Antoniego Agopsowicza tudzież do p. Jana Ocharskiego należących części dóbr Ispasa w powiecie Peczeniżyńskim położonych przedsięwziętą zostanie.

Warunki licytacyi:

1. Za cenę wywołania stanowi się szacunek aktem z dnia 30. stycznia 1867 w kwocie 20.342 złr. 90 kr. w. a. wypośrodkowany.

2. Do sprzedania części dóbr Ispasa do p. Antoniny z Bogowskich Ocharskiej, Erazma Bogowskiego, Wiktora Bilińskiego, Antoniego Agopsowicza i Jana Ocharskiego należących, stanowią się dwa termina, jako to: dnia 9. lipca i dnia 13. sierpnia 1868, o godzinie 10tej z rana z tym dodatkiem, że te części dóbr przy tych terminach tylko po cenie wywołania lub wyżej sprzedane będą. — Gdyby jednak przy tych terminach tę cenę nie ofiarowano, termin do ustanowienia warunków łagodzących na dzień 13. sierpnia 1868 o 4tej godzinie z południa się oznacza, przy którym wszyscy wierzyciele stawić się mają pod surowością, że nie stawiący się jako przystępujący do większości głosów jawiących się wierzycieli uważani będą.

3. Każdy chęć kupna mający obowiązany będzie złożyć do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 2034 złr. 29 kr. w. a. w gotówce albo w obligacyach publicznych wedle kursu ostatniego jako zakład, która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowaną, zaś innym licytującym zwróconą będzie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie jedną trzecią część ceny w 30 dniach po przyjęciu aktu licytacyi do wiadomości sądowej do depozytu sądowego w gotówce złożyć, a dwie trzecie części z obowiązkiem opłacania 6procentowych odsetek od dnia wprowadzenia kupiciela w fizyczne posiadanie liczyć się mających z góry skryptem za kupione części dóbr zabezpieczyć, po czem dekret własności wydany, on jako właściciel kupionych części dóbr intabulowany i w fizyczne posiadanie takowych wprowadzony zostanie, tudzież wszelkie ciężary z tych części dóbr wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione będą.

5. Kupiciel obowiązany jest resztujące dwie trzecie części kupna w 30 dni po doręczeniu uchwały porządek zapłaty należytości hypotekowanych stanowiącej do depozytu sądowego w gotówce złożyć.

6. Jeżeliby najwięcej ofiarujący warunkom w jakimkolwiek względzie zadość nie uczynił, natenczas jako kontraktołomny, zakład złożony za przepadły się uznaje, tudzież części dóbr w jednym terminie za jakąkolwiek cenę na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela warunków niedotrzymującego sprzedanemi zostaną.

7. Te części dóbr Ispasa sprzedają się ryczałtem.

8. Koszta od przeniesienia własności i zabezpieczenia fizycznego posiadania ponosi kupiciel.

O tem zawiadamia się strony, właściciele rzeczonych części dóbr, tudzież wierzycieli hypotecznych wiadomych do własnych rąk, zaś niewiadomego miejsca pobytu, mianowicie: Kaspra Starzeńskiego, Marcina Lossowskiego, Stanisława Grzegorza 2ga im. Kuczyńskiego, Michała Dwernickiego, Karola Bogowskiego, Grzegorza Jarosławskiego, Wolfę Beisera, Jakóba Beisera, tudzież tych wierzycieli którzy dopiero po sporządzeniu wyciągu tabularnego prawo hypoteki uzyskali, lub którym niniejsza uchwała licytacyjna z jakiejkolwiekbądź przyczyny nie mogłaby być doręczoną, do rąk ustanowionego dla nich w osobie p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Przybyłowskiego kuratora tudzież przez niniejszy edykt.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1868.

(1059) **E d y k t.** (1)

Nro. 22622. C. k. sąd krajowy jako handlowy p. Zofię Matkowską właścicielkę dóbr z życia i miejsca pobytu nieznajomą niniejszem uwiadamia, że Süssmann Pfau spekulant we Lwowie dnia 24. kwietnia 1868 do l. 22622 przeciw niej i przeciw Stanisławowi Matkowskiemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 2500 złr. z p. n. wniósł, i że równocześnie nakaz zapłaty wydanym został.

Gdy pozwana Zofia Matkowska z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomą, zatem nadaje się jej kurator w osobie p. adwokata Dra. Gregorowicza, z substytucyą p. adwokata Dra. Męcińskiego, pierwszemu się nakaz zapłaty wręcza i o tem się pozwaną Zofię Matkowską powyższym edyktem uwiadamia.

Lwów, dnia 29. kwietnia 1868.

(1062) **E d i c t.** (1)

Nro. 9828. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Joseph Stampfl, und im Falle seines Ablebens dessen Erben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß in Folge des Einschreitens der Brandel Jolles de praes. 18. Februar 1868 Z. 9828 dem Joseph Stampfl und eventuell dessen Erben mit dem Bescheide vom 4. April 1868 Z. 9828 aufgetragen wird, binnen 3 Tagen nachzuweisen, daß die im Lastenstande der Haushälfte sub Nr. 128 3/4 Dom. 19, pag. 310, 331, 332, 333, 334, 401 & 402, n. 19 bis inclusive 39 on. erwirkte Pränotation der Wechselsumme per 1987 fl., 1641 fl. 6 kr., 2830 fl. 19 kr., 1004 fl., 2092 fl., 1386 fl., 2066 fl. 28 kr., 3366 fl., 397 fl. 13 kr., 941 fl., 1510 fl., 1560 fl., 405 fl., 1606 fl., 595 fl. 30 kr., 225 fl., 1000 fl., 2054 fl., 1009 fl. 12 kr., 2135 fl. und 1056 fl. W. W. gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens dieselbe sammt der n. 54 on. ersichtlichen Crida-Anmerkung gelöscht werden würde.

Da der Wohnort des Joseph Stampfl und dessen Erben unbekannt ist, so wird ihnen der Hr. Landesadvocat Dr. Czemeryński zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 4. April 1868.

(1063) **E d i c t.** (1)

Nro. 5620. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß die gebetene Löschung der über der Realitätshälfte des Sissie Bernhof sub HNr. 76 Stadt in Stryj, zu Gunsten der Schewa, Sara und Taube Bernhof intabulirten Summe von 200 fl. C. M. und des lebenslänglichen Nutzungsrechtes des Boruch Bernhof bezüglich eines Zimmers, wie auch die Löschung der auf der erwähnten Summe per 200 fl. C. M. haftenden Superlasten, nämlich der pränotirten Wechselforderung des Joseph Dow per 100 fl. C. M. und der intabulirten Forderung des Joseph Kraushaar per 100 fl. C. M., mit Bescheid vom 30ten Jänner 1868 Z. 5650-1867 bewilligt und dieser Bescheid dem für die abwesende Sara Bernhof und die liegende Masse nach Boruch Bernhof bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Harchezy, wie auch dem für die liegende Masse nach Joseph Dow und dem abwesenden Joseph Kraushaar bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Fruchtmann eingehändigt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 30. Jänner 1868.

(1064) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nro. 7682 ex 1867. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Veräußerung des ehemaligen k. k. Militär-Verpflegs-Etablissement in Lubaczów eigentlich in Ostrowiec, bestehend aus mehreren Wohn- und Wirthschaftsgebäuden sammt Hofraum mit dem Areale von 1 Joch, 362 Quadr.-Klafter, dann einem Garten im Flächenmaße von 1 Joch, 272 Q.-Klafter, hieramts am 9. Juni l. J. in den gewöhnlichen Kanzleistunden eine öffentliche Licitation abgehalten werden wird. — Der Ausrufspreis beträgt 5472 fl. 22 kr. öst. W., und es hat Jedermann, der an der Licitation theilnehmen will, den 10ten Theil des Ausrufspreises entweder im Baaren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem Courswerthe zu Handen der Licitations-Commission als Vadium zu erlegen.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten angenommen, welche jedoch längstens bis 8. Juni l. J., 2 Uhr Nachmittags beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl einzubringen sind und folgende Daten zu enthalten haben:

a) das Object, auf welches der Anbot gemacht wird, mit genauer Angabe des angebotenen Kaufschillings in Ziffern und Buchstaben;

b) die ausdrückliche Erklärung des Offerenten, daß ihm die Licitationsbedingnisse bekannt sind und er sich denselben unbedingt unterziehe, und

c) den Vor-, Zunamen und Wohnort des Offerenten mit einem 10percentigen im Baaren oder nach dem Courswerthe der Staatspapiere belegten Vadium.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl eingesehen werden.

Przemyśl, am 3. Mai 1868.

(1069) **E d i c t.** (1)

Nro. 4255. Vom k. k. Bezirksgerichte Gródek wird bekannt gemacht, daß am 11. Mai 1848 Isaac Altkorn in Gródek ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen der Hr. Advocat Dr. Leo Rechen als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Gródek, am 31. December 1867.

(1061) **E d y k t.** (1)

Nro. 24348. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Maksymiliana Chojeckiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania p. Jana Patraszewskiego z dnia 3. maja 1868 do l. 24348 uchwała z dnia 6. maja 1868 do l. 24348 nakaz płatniczy na sumę wekslową 125 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 6. maja 1868.

(1067) **E d y k t.** (1)

Nro. 7253. C. k. sąd krajowy Lwowski zawiadamia niniejszem Teodorę Lubkiewiczową, iż na żądanie małżonków Antoniego i Tekli Ablów dozwoloną została kompenzacya drugiej połowy ceny kupna realności pod l. 711 1/4 z zapłaconemi długami na cenę kupna przeniesionemi, tudzież ekstabulacya tejże połowy ceny kupna z realności pod l. 711 1/4.

Ponieważ miejsce pobytu Teodory Lubkiewiczowej wiadome nie jest, przeto dotycząca uchwała z dnia 9. listopada 1867 do l. 58389 doręczoną została do rąk ustanowionego dla Teodory Lubkiewiczowej w osobie p. adwokata Malinowskiego kuratora.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 28. marca 1868.

(1068) **E d y k t.** (1)

Nro. 1765. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu uwiadamia niniejszem Zachariasza Rudlickiego i Józefa Janowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych i sukcesorów i prawonabywców tychże z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych, że małżonkowie Arystomen i Józefa z Klewskich Zielińscy przeciw tymże ad praes. 31. marca 1868 do l. 1765 pozew o ekstabulowanie i wymazanie z stanu biernego części dóbr Michalczowy wedle Dom. 6, pag. 437, n. 9 on. zaintabulowanej dzierżawy tych dóbr oraz manifestacyi Contr. nov. 89, pag. 433, n. 1 on. zaprenotowanej wytoczyli.

Ponieważ pozwani z życia i miejsca pobytu są niewiadomi, zatem c. k. sąd dla nich kuratorem pana adwokata Dra. Zielińskiego z substytucyą p. adwokata Zajkowskiego mianował i do ustnego postępowania termin na dzień 5. sierpnia 1868, godzinę 9tą z rana wyznaczył.

Wzywa się zatem pozwanych, aby się u mianowanego kuratora zgłosili, swe prawne dowody temuż dostarczyli, lub sobie innego pełnomocnika obrali, inaczej bowiem skutki wynikłe sobie sami przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 27. kwietnia 1868.

(1049) **Ogłoszenie** (3)

względem pozwolonych cen wykupna liści tytoniowych na rok uprawy 1868, dla wschodniej Galicyi i Bukowiny i postępowania zachować się mającego przy wykupnie i wynagrodzeniu dowozu.

Liczba 19742. Za produkowane na rachunek c. k. skarbu w roku 1868. w wschodniej Galicyi i na Bukowinie przez upoważnionych plantatorów liście tytuniowe przyzwalają się, w skutek dekretu wys. ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1868 l. 10479. następujące ceny kupna w walucie austryackiej od cetnara wiedeńskiego:

Nr.	Gatunki liści	Klasa	Ceny w wal. austr. zł.	kr.	Uwaga.
1	Liście do pokrycia cygarów z oryginalnych galicyjskich, z węgierskich albo z innych nasion	I.	22	—	Jeżeli papusze nie tytuniem lecz słomą lub szpagatem są związane, to cena każdej klasy jest o 50 nowych krajcarów niższa.
		II.	18	—	
		III.	16	—	
2	Doborowe liście z oryginalnych galicyjskich i z węgiersko-galicyjskich albo innych liści	Doborowe liście	12	50	
3	Ordynaryjne liście do krajauia z oryginalnych galicyjskich i z węgierskich i innych nasion	I.	10	—	
		II.	7	50	
		III.	4	—	
		paterucha	3	50	
			2	50	

Za dowóz tytuniu z miejsca plantacyi do magazynów wykupna udzielane będzie plantatorom wynagrodzenie, ustanowione dla odległości więcej jak jedna mila, jednakże mniej jak pięć mil. na cztery centy, a dla odległości pięć lub więcej mil na pięć centów od cetnara wiedeńskiego liści tytuniowych netto i mili. Przy odległościach nie przenoszących je. nej mili nie będzie udzielane za dowóz żadne wynagrodzenie.

Wykupno liści tytuniowych rozpoczyna się zwykle w ogólności dnia 1. grudnia każdego roku, i trwa do końca stycznia następnego roku. Jednak rozpoczęcie i zakończenie wykupna w każdym okręgu uprawy tytuniu corocznie osobno ogłoszone będzie.

Zgłoszenie się o udzielenie pozwolenia do uprawy, lub o przedłużenie uzyskanego już pozwolenia na dalszy rok musi nastąpić co roku do ostatniego lutego. Można je podać ustnie albo pisemnie, a mianowicie podczas trwania wykupna tytuniu w samem miejscu wykupna do ustanowionych w tym celu ze strony władzy organów, albo do oddziału straży skarbowej, w której powiecie plantacya leży, albo też do przynależnej skarbowej dyrekcyi powiatowej.

Nie wolno uprawiać żadnych innych gatunków roślin, oprócz tych, na które pozwolenie opiewa.

Uprawy liści czerbelowych nigdzie nie pozwolono, a gdzie takowa nadybana będzie, to organa straży skarbowej mają polecenie, rośliny powyrywać i zniszczyć. W celu rozpoznania i klasyfikowania liści, mających się dostawić do wykupna podług ich jakości, ustanawia się jako prawidło:

Jako liście na pokrycie cygarów kwalifikują się tylko te liście, które są racyonalnie wysuszone, dostateczną elastyczność, cienkość, delikatne żyłki, czysty równy kolor mają, w barwie dobrze zapalone i zupełnie dojrzałe są, papusze nie zawierają ani uszkodzonych, ani w inny sposób podlejszych liści.

Do pierwszej klasy liści na pokrycie cygarów wchodzą tylko zupełnie nieuszkodzone, delikatnie żyłkowate, najcieńsze liście macierzyste o znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i jasnego zapalenia, o pięknym jednostajnym brunatnym kolorze, które dostarczają przynajmnie 50 procent cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru cieńkości, zapalenia i delikatnych żyłek są zarówno odznaczające się, ale tylko do średniej wielkości dochodzą i przynajmniej 40 procent cieńkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzą owe liście, które cienkiego i ordynarnego pokrycia przynajmniej 35 procent obiecują, jeżeli reszta części jest zupełnie użyteczną jako liście do obwijania.

Do klasy doborowych liści należą:

a) przy oryginalnych galicyjskich liściach piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe, tłuste i nieuszkodzone liście najlepszego gatunku, które się kwalifikują jako przednie ciężkie liście mączne, albo te delikatne liście odziomkowe, które wprawdzie mniej pokrycia wydawać przyobiecują, jak dla liścia na pokrycia cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

b) przy węgiersko-galicyjskich i innych liściach te, które mniej pokrycia przyobiecują, jakto dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

Pod ordynarnemi liściami rozumieją się liście zdatne do produkowania zwyczajnego tytuniu i tabaki.

Do pierwszej klasy ordynarnych liści należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone równobarwne liście macierzyste, które wydają użyteczny liść do obwijania, albo piękny towar do krajania, lub zwyczajny materyał mączny.

Do drugiej klasy należą macierzyste liście, od wiatru i gradu mniej uszkodzone, zrównane, albo w kolorze nierówne, niezrównane, w papusze ułożone, czyste, suche lepsze liście odziemne, nieuszkodzone, zupełnie dojrzałe liście macierzyste i dojrzałe liście wierzchołkowe. Liście odziemne muszą być zawsze osobno w papusze układane.

Do trzeciej klasy wchodzą mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papusze ułożone i zrównane liście macierzyste, albo takie, które mają brzydki kolor, albo są biało nakrapiane, lub w szypułkach nieco nadgniłe, przytem jednak suche; następnie niepokaźne, jednakże użyteczne wierzchołkowe i odziomkowe liście, nakoniec takie liście oryginalnego pochodzenia, które od mrozu nadpsute są, o ile te ostatnie nie są czarne i na ordynarny tytuń do palenia zdatne. Liście odziemne muszą jednak i tutaj być w papusze układane.

Paterucha może być oddawana w stanie niewygładzonym, jednakże nie może zawierać ani łodyg, ani drzewa, i musi być dojrzała i do fabrykacyi przydatna.

Chmuła i liście niewiązane muszą być czyste i bez łodyg oddane; nieczysta chmuła będzie w połowie, albo jeszcze mniej ceny przyjętą, podług tego, jak to koszta czyszczenia, które odciągnieniem ceny pokryć się mają, wymagają, i to pod warunkiem, jeżeli materyał da się zachować.

Materyał do niezachowania i czyszczenia nie warty będzie zniszczony.

Na sznurach powieszone przydatne liście będą tylko jako chmuła przyjęte; jeźli takie liście zawierają w sobie drzewo, to będzie zapłacona tylko połowa cena chmuły, jeżeli przytem okażą się jeszcze pokryte koszta oczyszczenia.

Dojrzały odrost, który dosięga własności liści macierzystych i posiada także ich wielkość, przydziela się, z wyjątkiem doborowych liści na cygara i ordynarnych liści pierwszej klasy, do owej klasy, do której według powyższych postanowień względem liści macierzystych jest przydatny.

Niedojrzałe liście nie mogą być w papusze układane. Liście wszelkich gatunków bez wyjątku, które są nierzetelnie w papusze ułożone, należy wykupywać po cenie o jednę klasę niżej, niż do której większa lepsza część należy, i jak się samo przez się rozumie, ma być prawdopodobna waga całkiem niezdatnych i takich liści, których zepsucia obawiać się należy, odciągnięta.

Niezupełnie wysuszone i mokre w papusze ułożone liście wszelkiego gatunku będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas, niż owe, do którychby w dobrym stanie należały, i oprócz tego doznaje plantator odpowiedniego, nadzwyczajnej wilgoci i z tego względu obawiać się mającego zepsucia, odciągnienia na wadze.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i w ogóle do fabrykacyi tytoniu i tabaki nieprzydatnie liście lub części liści będą zniszczone.

Papusze wzorowe każdego gatunku liści i klasy, wzięte ze zbioru roku, o który właśnie idzie, będą wystawione co roku publicznie przy każdym urzędzie wykupna, aby plantatorowie mogli je obejrzeć. Te wzorowe papusze mają służyć zarazem w wątpliwych przypadkach za podstawę do rozstrzygania i klasyfikowania.

We Lwowie, dnia 14. kwietnia 1868.

(1042) **Edict.** (3)

Nro. 3942. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird zur Einbringung der Wechselrestsumme von 17 fl. öst. W. sammt 6% vom 30. September 1864, der Gerichtskosten von 5 fl. 61 kr. öst. W., der früheren Executionskosten von 2 fl. 56 kr., 4 fl. 34 kr. und 1 fl. 94 kr. öst. W., endlich der gegenwärtigen Executionskosten von 8 fl. 62 kr. öst. W. die executive Feilbietung der pfandweise beschriebenen und geschätzten, dem **Majer Rosenberg** gehörigen $^2/_5$ Theile der Realität Nr. 291 in **Tarnopol** zu Gunsten des **Nathan Liebergall** in drei, am 19. Juni, 17. Juli und 20. August 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abzuhaltenden Terminen unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden:

1. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth der feilzubietenden $^2/_5$ Theile der Realität Nr. 291, d. i. der Betrag von 68 fl. 54 kr. öst. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, den 10ten Theil des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 6 fl. 14 kr. öst. Währ. bei der gerichtlichen Feilbietungs-Commission als Vadium zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber sogleich nach beendeter Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Diese Realitätstheile werden bei den zwei ersten Terminen nur um oder über den Ausrufspreis, bei dem dritten Termine aber auch unter demselben hintangegeben.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der kreisgerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile, der Pfandgläubiger **Wilhelm Berg**, dann alle diejenigen Gläubiger, die etwa bis zur Feilbietung ein Pfandrecht erwerben sollten, durch den Curator Hrn. Advocaten Dr. **Rappaport** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Weisstein** und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 8. April 1868.

Edykt.

Nro. 3942. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwalając przymusową sprzedaż w drodze egzekucyi opisanych i ocenionych $^2/_5$ części realności Majera Rosenberga w Tarnopolu pod l. sp. 291 położonej, w celu ściągnienia resztującej Nathanowi Liebergalowi należącej się sumy wekslowej w kwocie 17 złr. w. a. z 6% odsetkami począwszy od 30. września 1864, kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 61 kr. w. a., poprzednich kosztów egzekucyi w kwocie 2 złr. 56 kr., 4 złr. 34 kr. i 1 złr. 94 kr. w. a. i obecnie przyznanych kosztów egzekucyi w kwocie 8 złr. 62 kr. wal. austr., rozpisuje takową pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową $^2/_5$ części realności pod l. sp. 291 w kwocie 68 złr. 54 kr. w. a.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym będzie, do rąk komisyi licytacyjnej 10% ceny wywołania w kwocie 6 złr. 14 kr. w. a. jako zakład złożyć, któren najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

3. **Licytacya odbędzie się w dniach 19. czerwca, 17. lipca i 20. sierpnia 1868, każdą razą o 10tej godzinie przed południem, w dwóch pierwszych terminach części realności przynajmniej za cenę wywołania lub wyżej tejże, w trzecim terminie zaś i niżej takowej sprzedane będą.**

Dalsze warunki licytacyi są do przejrzenia w tutejszosądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony spór wiodące, tudzież **Wilhelma Berga**, któren prawo zastawu już nabył, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby do czasu sprzedania przymusowego tymczasem prawo zastawu nabyli, ostatnich przy równocześnie w osobie p. rzecznika **Dra. Rappaporta** z zastępstwem p. rzecznika Dra. Weissteina ustanowionego kuratora tudzież przez niniejszy edykt.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1868.

(1037) **Edykt.** (3)

Nro. 2272. C. k. sąd powiatowy w Krościenku podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie Izaka Riegelhaupta ze Słopnic Szlacheckich przeciw spadkobiercom Jakóba Zahna oraz Maryanny 1go Zahn, 2go Arendarczyk względem zapłacenia kwoty 315 złr. i 110 złr. 25 kr. w. a. z p. n. egzekucyjna sprzedaż realności kolonistowskiej w Łączkach pod l. k. 16 położonej, w księdze gruntowej Th. I. na str. 338 i 339 na rzecz wspomnionych spadkobierców, a mianowicie teraźniejszego właściciela Jędrzeja Zahna intabulowanej, a podług księgi gruntowej Th. I. nov., pag. 16—24, potem 339 do 346 powyższej należytości Izaka Riegelhaupta za hypotekę służącej, z gruntów ornych, łąk, ogrodów i pastwisk, razem w objętości 19 morgów, $26^3/_6$ sążni kwadr., tudzież budynków mieszkalnych i ekonomicznych się składającej — dozwoloną została, którato egzekucyjna sprzedaż w trzech terminach, t. j. **11go maja 1868, 2. czerwca i 13. lipca 1868, każdą razą o 10tej godzinie z rana** w c. k. sądzie powiatowym przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 1327 złr. 81 kr. w. a.

Każden chęć kupienia mający obowiązany będzie wadyum w kwocie 132 złr. 78 kr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny w ekspedycie sądowym przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krościenko, dnia 12. grudnia 1867.

(1057) **Koncurs** (1)

der Gläubiger der Handelsfirma Chaje Katzenellenbogen, dann deren Inhaberin Feige Schleifer.

Nr. 4184. Von dem k. k. Kreisgerichte zu Złoczow wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche, wie auch auf das in den Kronländern, für welche die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852 Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen der Brodyer Handelsfirma Chaje Katzenellenbogen, dann der Feige Schleifer geborenen Katzenellenbogen als Inhaberin dieser Handelsfirma der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Hrn. Dr. Starzewski für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Wesołowski ernannt wurde, bei diesem k. k. Kreisgerichte bis letzten August 1868 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagsatzung auf den 9ten September 1868 Nachmittags 4 Uhr bei diesem k. k. Kreisgerichte anberaumt, zu welcher die Gläubiger mit dem Beisatze vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden der nach Betrag der Forderungen sich ergebenden Mehrheit für beitretend werden angesehen werden.

Schließlich wird der flüchtig gewordenen Feige Schleifer mittelst dieses Edictes bekannt gegeben, daß für sie zu ihrer Verständigung von dem eröffneten Concurse Herr Advocat Dr. Warteresiewicz zum Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, am 4. Mai 1868.

(1058) **Edykt.** (1)

L. 2607. C. k. sąd obwodowy Nowo-Sądecki ogłasza niniejszem, że p. Adam Zubrzycki, syn pana Józefa Zubrzyckiego, 30 l. m., żonaty, ojciec jednego dziecka, właściciel wsi Węglówka, powiatu Wieliczka, w ostatnich latach w dobrach ojcowskich Kasina, powiatu Limanowa, zamieszkały, a teraz przed wierzycielami się ukrywający, a zatem niewiadomego miejsca pobytu sądownie jako marnotrawca uznanym, i z tej przyczyny pod kuratelę wziętym został, tudzież, że dla tegoż p. Adama Zubrzyckiego jego ojciec p. Józef Zubrzycki kuratorem mianowany został.

O tem uwiadamia się także z miejsca pobytu niewiadomego p. Adama Zubrzyckiego z tem dodatkiem, że wskutek tej kurateli zawieszoną została tegoż władza ojcowska nad jego małoletnim synem Józefem, i że dla tego małoletniego dziadek ojcowski p. Józef Zubrzycki na czas trwania kurateli opiekunem mianowany został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 4. maja 1868.

(1044) **Edikt.** (1)

Nr. 2304. Vom Kolbuszower k. k. Bezirksgerichte wird dem abwesenden Eisig Bienenstock aus Kolbuszow hiemit bekannt gegeben, es habe Nuchim Pemstein wider Feige Gittel Orgel und ihn wegen Zahlung von 150 fl. ö. W. G. am heutigen z. Z. 2304 eine Klage überreicht, worüber die Tagfahrt zur Summarverhandlung auf den 5ten Juni 1868 — 9 Uhr Vormittags angeordnet wird, und es sei für denselben Chaim Grünstein zum Curator von Amtswegen bestellt worden, welchem derselbe die nöthigen Behelfe mitzutheilen oder einen anderen Vertreter zu bestellen haben wird, widrigenfalls er sich selbst die nachtheiligen Folgen zuschreiben müßte.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kolbuszow, am 17. Dezember 1867.

(1045) **Edykt.** (1)

L. 230. C. k. sąd powiatowy w Kamionce strumiłowej niniejszem wiadomo czyni, iż w roku 1852 zmarł Hryć Kulbicz także Kulba zwany w Dernowie bez pozostawienia ostaniej woli rozporządzenia.

Gdy sądowi miejsce pobytu z prawa powołanego spadkobiercy Wasyla Dacyszyn wiadome nie jest, więc wzywa się tegoż, aby się w przeciągu roku do tutejszego sądu zgłosił, i oświadczenie do spadku wniosł, gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z ogłoszonemi spadkobiercami i kuratorem Mekietą Bałuszem dla nieobecnego ustanowionym przeprowadzoną będzie.

Kamionka, dnia 11. marca 1868.

(1051) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 296. Zur Wiederbesetzung einer Kreisgerichts-Rathsstelle bei dem k. k. Kreisgerichte in Złoczów mit dem Jahresgehalte von 1470 fl. eventuell mit 1260 fl. öst. W.

Die vorschriftsmäßig eingerichteten Bewerbungsgesuche sind binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Bewerbungsaufrufes in den Amtsblättern der Wiener Zeitung gerechnet, beim Kreisgerichts-Präsidium anzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Złoczów, am 3. Mai 1868.

(1047) **Edict.** (1)

Nr. 19678. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, daß der zwischen A. Benjamin Widrich einerseits und seinen Gläubigern andererseits vor dem Gerichtscommissär k. k. Notar Strzelbicki am 11., 12., 13. und 14. März 1867 abgeschlossene, mit hiergerichtlichem Beschluß vom 14ten Mai 1867 Z. 17008 bestätigte Vergleich für rechtskräftig erklärt, die unterm 14. October 1865 Z. 48121 eingeleitete Ausgleichsverhandlung beendigt, und dem Schuldner Benjamin A. Widrich die freie Verwaltung seines Vermögens wieder gewährt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 18. April 1868.

(1028) **Vorladung.** (3)

Nr. 3586. Nachdem am 13. Mai 1868 zu Suszkowice in der in der unversperrten Scheuer des Jaśko Radomski acht Colli, darin 18 Stück und 23 Abschnitte Baumwollwaaren mittelfeine und gemeine im Werthe von 133 fl. von der Finanzwache unter Anzeigungen des Schleichhandels beanständet worden sind, und der Thäter unbekannt ist, so wird Jedermann, der einen Anspruch auf diese Waaren geltend zu machen glaubt, aufgefordert, binnen dreißig Tagen vom Tage der Kundmachung der gegenwärtigen Vorladung an gerechnet, in der Amtskanzlei der hierortigen Finanz-Bezirks-Direction zu erscheinen, widrigens, wenn dieses unterbleiben sollte, mit der angehaltenen Sache den Gesetzen gemäß verfahren werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Brody, am 17. April 1868.

(1029) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nro. 4799. Wegen Wiederbesetzung einer bei dem Rechnungs-Departement des Lemberger k. k. Oberlandesgerichtes in Erledigung gekommenen Rechnungs-Officialsstelle I. Classe mit dem Jahresgehalte von 1000 fl. und im Vorrückungsfalle mit 900 fl. und eventuell einer Rechnungs-Officialsstelle II. oder III. Classe mit dem Jahresgehalte von 800 fl. oder 700 fl. und beziehungsweise 600 fl. oder 500 fl. wird hiermit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende Mai 1868 ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Lemberger Oberlandesgerichts Präsidium zu richten.

Lemberg, am 27. April 1868.

(1030) **Edykt.** (3)

Nro. 6797. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem Józefa Ciechońskiego z miejsca pobytu niewiadomego, lub w razie jego śmierci tegoż z imienia i życia niewiadomych sukcesorów, ażeby na wytoczony przeciw nim przez p. Jana Abgarowicza pozew o ekstabulacyę jak haer. I., pag. 264, n. 2 on. ciężącego kontraktu najmu z dnia 1. listopada 1808 ze stanu biernego realności pod l. 14 w Stanisławowie położonej, ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adwokatowi Maramoroszowi z substytucyą p. adwokata Eminowicza swoję informacyę przed terminem do rozprawy na dzień 23go czerwca 1868 wyznaczonym udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 17. kwietnia 1868.

(1033) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 2457. Odnośnie do ogłoszenia z dnia 2go marca 1868, podaje Wydział krajowy do publicznej wiadomości, iż z dniem 1. lipca 1868 rozpocznie się spłata wylosowanych dnia 2. marca b. r. obligów pożyczki krajowej z roku 1866 serya A., a to we Lwowie w kasie Wydziału krajowego i we Wiedniu w kasach c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu, Banku anglo-austryackiego i c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego ziemskiego.

Posiadacze obligów wylosowanych, żądający spłaty takowych w pomienionych kasach wiedeńskich, obowiązani są zgłosić się z wylosowanemi obligami w jednej z tych kas na 8 dni przed terminem spłaty.

Z Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1868.

(1053) **Edict.** (2)

Nro. 972. Vom k. k. Bezirksgerichte in Tysmienica wird bekannt gemacht, es habe Gittel Reissel Gross eine Klage de praes. 25. März 1868 Z. 972 gegen Isaac Singer wegen Störung im Besitze der Wohnung CNr. 60-175 in Tyśmienica überreicht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 25. Mai 1868 bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten außer den Erblanden sei, so wird zur Vertretung desselben auf seine Gefahr und Unkosten der Curator in der Person des Kalmen Bergner bestellt und dieses dem Belangten mittelst gegenwärtigen Edictes zu dem Ende kundgemacht, damit er dem bestellten Vertreter seine Behelfe vor dem Termine mittheile oder einen andern Sachwalter dem Gerichte namhaft mache, widrigens die Sache mit dem Curator allein verhandelt und entschieden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica, am 20. April 1868.

Glücks-Offerte.

Das Spiel der **österreichischen Lose** ist von der **kais. kön. österr. Regierung** gestattet.

„Gottes Segen bei Cohn!"

Große Capitalien-Verlosung

von über 5 Millionen.

Beginn der Ziehung am **14ten Mai d. J.**

Nur 8 Gulden öst. Währ. oder 4 Gulden öst. Währ. oder 2 Gulden öst. Währ.

kostet ein **vom Staate garantirtes** wirkliches **Original-Staats-Loos** (nicht von den verbotenen Promessen) aus meinem Debit und werden solche gegen **frankirte** Einsendung des **Betrages** selbst nach den entferntesten Gegenden von mir versandt.

Es werden nur Gewinne gezogen.

Die **Haupt**-Gewinne betragen **250,000—225,000-150.000-125,000-2 à 100000**, 2 à **50,000**, **30,000** — 2 à **25,000**, — 3 à **20,000**, 4 à **15.000**, 2 à **12,500**, 2 à **12.000**, 4 à **10.000**, 2 à **8000**, 2 à **7500**, 2 à **6250**, 3 à **6000**, 7 à **5000**, 4 à **4000**, 6 à **3750**, 10 à **3000**, 105 à **2500**, 79 à **2000**, 4 à **1500**, 5 à **1250**, 4 à **1200**, 230 à **1000**, 5 à **750**, 260 à **500**, 6 à **300**, 229 à **250**, 121 à **200**, 11450 à **117**, 8796 à **100** u. s. w.

Gewinngelder und **amtliche Ziehungslisten** sende nach Entscheidung **prompt** und **verschwiegen**.

Meinen Interessenten habe **allein in Oesterreich** die **allerhöchsten** Haupttreffer von **300.000, 225,000, 187,500, 152,500, 150,000, 130,000, 125,000, 103,000, 100,000**, und jüngst am **11. September schon wieder** das **grosse Loos** von **50000** Thaler **ausbezahlt**.

Laz. Sams. Cohn in **Hamburg**,

(1013—4) Bank- und Wechselgeschäft.

Doniesienia prywatne.

Licitations-Anzeige.

Die Filiale

der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft in Lemberg,

bringt hiermit zur Kenntniss, dass die bei derselben bis inclusive 15. April l. J. verfallenen Pfänder bestehend aus

Prätiosen und diversen Waaren (867—3)

am 18. und 19. Mai l. J. im Locale der Anstalt, Stadt, lange Gasse Nro. 39 in öffentlicher Lizitation an den Meistbiethenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.